

Familie Tajiri in Japan

Hilde Schiphouwer, 2023

Shinkichi Tajiri werd geboren in Watts, een arbeiderswijk van Los Angeles. Zijn ouders, Ryukichi Tajiri (1877-1939) en Fuyo Kikuta (1896-1972) waren Issei (eerste-generatie-emigranten uit Japan). Ryukichi werd geboren op 17 oktober 1877 in Saga op Kyushu, het zuidelijkste eiland van Japan in een samoeraifamilie. Volgens de familierol die Shinkichi van zijn moeder kreeg stamt de familie oorspronkelijk uit China. De rol begint bij keizer Xiao-ling (168-190) van de late Han dynastie. Zijn zoon Achi (阿知吉師) emigreerde naar Chikuzen in Japan met zijn zoon Tsuga no omi. Hij was de grondlegger van de Yamato no Aya clan. Omstreeks het jaar 1180 woonde een van zijn nakomelingen, Sanetane (Tajiri Saburo), in het dorp Tajiri, provincie Chikugo op het eiland Kyushu.

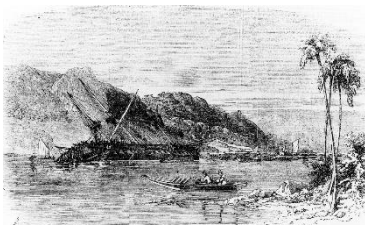
De grootvader van Shinkichi, Tajiri Saheita (1813) was de tweede zoon van Fuugawa Jihueemon en werd in 1847 benoemd tot stamhouder van de familie Tajiri. Hij werkte voor de afdeling rijst. In de samoerai tijd werd rijst gebruikt als een betaalmiddel en werden bijvoorbeeld de jaarlijkse belasting en pachtrenten in rijst uitbetaald.

Nagasaki Harbor gefotografeerd in 1861 tijdens de Pruisische East Asian Expedition

In 1853 werd Saheita uitgezonden toen een Russisch schip in de haven van Nagasaki aanlegde. Het schip was onderdeel van een Russische expeditie onder leiding van admiraal Yevfimiy Putyatin. De Russische regering had de expeditie georganiseerd nadat zij van de Amerikaanse plannen hoorden om Commodore Matthew Perry te sturen in een poging Japan open te stellen voor buitenlandse handel. Putyatin arriveerde op 12 augustus 1853 in Nagasaki, een maand na de aankomst van Perry in Uraga, en pas op 9 september (na veel discussie) accepteerde de Nagasaki bugyō de officiële brief van de Russische minister van Buitenlandse Zaken die Putyatin had meegebracht.

Terwijl de onderhandelingen werden verlengd door de Japanse besluiteloosheid en de afstand van Nagasaki tot het hof van de Shogun in Edo, vertrok Putyatin uit Nagasaki om de kusten van Korea en de regio Primorsky Krai in het Russische Verre Oosten te onderzoeken. Putyatin arriveerde op 22 november 1854 in de haven van Shimoda, die voor de Amerikanen was opengesteld door de Conventie van Kanagawa en mocht op 22 december onderhandelingen beginnen. Saheita nam deel aan de officiële ceremonie, waarvoor hij een maandelijks salaris kreeg.

Het wrak van de Diana na de Ansei-Tōkai aardbeving in 1854 Illustrated London News, 1856.

Op 23 december schokte de grote aardbeving in Ansei Tokai Japan en omgeving. Een 7 meter hoge tsunami verwoestte een groot deel van Shimoda, inclusief de schepen van Putyatin, met uitzondering van één schip, de Diana. De onderhandelingen tussen Rusland en Japan gingen door, resulterend in het Verdrag van Shimoda op 7 februari 1855, dat de havens van Hakodate, Nagasaki en Shimoda openstelde voor Russische schepen, beperkte handel en de residentie van een Russische consul toestond, en de grens van Japan en Rusland vastlegde op de Koerilen-eilanden tussen Urup and Iturup.

Halverwege de 19e eeuw werd de stabiliteit van het heersende Tokugawa-regime ondermijnd door een combinatie van factoren, waaronder onrust onder de boeren als gevolg van hongersnood en armoede. De inval van westerse mogendheden in Japan - en vooral de aankomst in 1853 van Commodore Matthew C. Perry, bleek de druppel te zijn. In 1858 tekende Japan een handelsverdrag met de Verenigde Staten, gevolgd door soortgelijke met Rusland, Groot-Brittannië, Frankrijk en Nederland. De onder keizer Meiji ingezette ontwikkeling van een feodale vierstanden samenleving naar een moderne,

geïndustrialiseerde staat hadden ingrijpende gevolgen voor de sociale structuur, de interne politiek, de economie, het leger en de buitenlandse betrekkingen.

Het controversiële besluit om het land open te stellen voor westerse handel en investeringen hielp bij het aanwakken van verzet tegen het shogunaat onder conservatieve krachten in Japan, waaronder veel samurai, die begonnen op te roepen tot herstel van de macht van de keizer. Dit leidde tot de Satsuma opstand tegen de Meiji-regering onder leiding van Saigo Takamori. De opstand duurde van 29 januari 1877 tot september van dat jaar, toen het resoluut werd neergeslagen en de leider, Saigo Takamori, werd neergeschoten en dodelijk gewond. Saigo's opstand was de laatste en ernstigste van een reeks gewapende opstanden tegen de nieuwe regering van Japan, de voorloper van het moderne Japan. Het conflict maakte effectief een einde aan de samoeraiklasse en luidde moderne oorlogsvoering in die werd uitgevochten door dienstplichtige soldaten in plaats van militaire edelen. Het was ook de laatste burgeroorlog die in Japan werd uitgevochten.

In dit nieuwe tijdperk waarin het leven van de samoerai drastisch veranderde werd op 17 oktober 1877 Tajiri Ryukichi geboren, zoon van Saheita en zijn tweede vrouw. Ryukichi. De vader van Shinkichi, werd nog geschoold in de traditie van martiale kunsten en de bushido, de erecode van de samoerai. In 1906 emigreerde Ryukichi naar de Verenigde Staten van Amerika.

Einde van een tijdperk

De samurai, leden van een machtige militaire kaste in het feodale Japan, begonnen als provinciale krijgers voordat ze in de 12e eeuw aan de macht kwamen met het begin van de eerste militaire dictatuur van het land, bekend als het shogunaat. Als dienaren van de daimyo's, of grote heren, steunden de samoerai het gezag van de shogun en gaven hem macht over de mikado (keizer). De samurai zouden de Japanse regering en samenleving domineren totdat de Meiji-restauratie van 1868 leidde tot de afschaffing van het feodale systeem. Ondanks dat ze van hun traditionele privileges werden beroofd, zouden veel van de samoerai de elite van de politiek en de industrie in het moderne Japan betreden. Wat nog belangrijker is, de traditionele samurai-code van eer, discipline en moraal, bekend als bushido - of "de weg van de krijger" - werd nieuw leven ingeblazen en werd de basisgedragscode voor een groot deel van de Japanse samenleving.

De machtige clans van Choshu en Satsuma bundelden hun inspanningen om het Tokugawa shogunaat omver te werpen en begin 1868 een "keizerlijk herstel" aan te kondigen, genoemd na feodalisme werd officieel afgeschaft in 1871; vijf jaar later was het dragen van zwaarden voor iedereen verboden, behalve voor leden van de nationale strijdkrachten, en werden alle samurai-toelagen omgezet in staatsobligaties, vaak met aanzienlijke financiële verliezen. Uiteindelijk konden alleen de vroegere daimyo's en hoge ambtenaren hun oude levensstijl bewaren.

Bronnen:

Familierol Tajiri

Tajiri, Shinkichi (1993) *Shinkichi Tajiri. Autobiographical Notations*. Kempens Group

Walker, Brett (2015) *A Concise History of Japan*. Cambridge: Cambridge University Press.

[Ilyishev, A.V.; Saplin V.I. \(2004\). *The Mission of E.V. Putyatyn. The 150th Anniversary of the Establishment of Russo-Japanese Relations*.](#)

Encyclopedia of Japan